

Motie

Verhuiskostenregeling ambtelijk apparaat

De gemeenteraad van Sittard-Geleen, in vergadering bijeen op donderdag 10 november 2016

Gehoord de beraadslagingen over de Programmabegroting 2017

Overwegende dat;

- De Programmabegroting 2017 aangeeft dat het middelenkader onvoldoende is om de gemeentelijke ambities en (regionaal) toegekende functies adequaat te kunnen uitvoeren;
- Een van de oplossingsrichtingen om dat middelenkader te versterken, het bevorderen van een toename van het aantal inwoners is;
- Het ambtelijk apparaat van de gemeente Sittard-Geleen uit 797 ambtenaren bestaat;
- Daarvan 385 in de gemeente woonachtig zijn en derhalve meer dan de helft (412) elders woonachtig is;
- De gemeenteraad gevraagd wordt een incidentele extra bijdrage van 4 miljoen euro voor de ambtelijke organisatie goed te keuren;
- Hiermee de gewenste kwaliteitsimpuls gerealiseerd kan worden om een op de toekomst toegeruste organisatie te kunnen (om)bouwen;
- Elementen van deze kwaliteitsimpuls het stimuleren van versneld verloop en verjonging van de organisatie zijn;
- Een stimuleringsregeling (verhuiskostenregeling) om in Sittard-Geleen te komen wonen één van de argumenten kan zijn om te kiezen voor een loopbaan bij onze gemeente;
- De CAR/UWO niet voorziet in een dergelijke specifieke verhuiskostenregeling;
- Het college een eigenstandige bevoegdheid heeft een dergelijke regeling op te stellen en ten uitvoer te brengen;
- Met de uitvoering van een verhuiskostenregeling een terugverdieneffect ontstaat hetgeen rechtvaardigt dat de dekking of uit de reguliere P-budgetten plaatsvindt dan wel uit de post reserve personele knelpunten;
- Een dergelijke regeling als voorbeeld kan dienen voor aan de gemeente gelieerde en/of gesubsidieerde professionele instellingen.

Verzoekt college van burgemeester en wethouders op er voor te zorgen dat:

- Actief invulling gegeven wordt aan een verhuiskostenregeling voor het zittende en in de toekomst te werven personeel;
- Bevordert wordt dat de -aan de gemeente gelieerde en/of gesubsidieerde professionele instellingen- ook eenzelfde regeling introduceren.

en gaat over tot de orde van de dag.

Math Nijsten
fractie DNA

Onderbouwing

Als het college een regeling introduceert dan ligt het voor de hand dat dat een stimuleringsregeling is buiten de CAR-UWO om. Een andere optie is gebruik te maken van de mogelijkheid die hoofdstuk 18 t.a.v. verplaatsingskosten in de CAR-UWO biedt.

In art. 18:1:13 staat namelijk als slotbepaling dat het college voor zover nodig in afwijking van de bij of krachtens dit hoofdstuk gestelde regels in individuele gevallen kan beslissen, waarin deze regels naar het oordeel van het college niet of niet naar redelijkheid voorzien. Het gaat dan in feite om bij wijze van uitzondering van de gestelde regels af te wijken, zowel in individuele gevallen als voor groepen van personen.

Bij ingrijpende reorganisaties en daarmee gepaard gaande verplaatsingen kan bijvoorbeeld op grond van dit artikel een aanvullend sociaal beleid gevoerd worden. In dit geval kan als sociaal beleid worden aangevoerd dat het college ambtenaren tegemoet wil komen om reiskosten te besparen door te stimuleren om binnen de gemeentegrenzen te komen wonen.

Er zou natuurlijk ook voor gekozen kunnen worden om telkens in voorkomende gevallen een afzonderlijk besluit tot toekenning van een tegemoetkoming te nemen en dus niet te baseren op een algemene regeling.

Dit beperkt echter de reikwijdte en ook het wervend karakter van een verhuiskostenregeling omdat het college dit ook als belangrijk element in de vacaturetekst en dergelijke kan gebruiken. Ook geeft een algemene regeling duidelijkheid, uniformiteit en rechtsgelijkheid.

Deze regeling kan voor de aanvrager fiscale gevolgen hebben.

In dit geval is er sprake van een voorziening waarvan op basis van vrijwilligheid gebruik kan worden gemaakt. Er kan zich een fiscaal probleem aandienen. Dat probleem heeft te maken met de zgn. werkkostenregeling (WKR)

De basisgedachte bij die (fiscale) regeling is dat alles wat een medewerker ontvangt, tot zijn fiscale loon behoort. De werkkostenregeling kent zgn. gerichte vrijstellingen. Daaronder valt ook een vergoeding voor de kosten van een verhuizing. Daarbij geldt dan wel als voorwaarde dat de verhuizing verband houdt met de dienstbetrekking.

Bedragen die men ontvangt op grond van een in de motie bedoelde stimuleringsregeling zouden ten laste van de zgn. vrije ruimte van de WKR gebracht moeten worden. Binnen die ruimte (1,2% van de fiscale loonsom) kan men allerlei vergoedingen en/of verstrekkingen doen. Gaat men echter over de beschikbare ruimte heen, dan heft de fiscus over het bedrag van de overschrijding 80% belasting.

De beschikbare cijfers tonen aan dat in onze gemeente bij de zittende medewerkers de uitgaven die reeds zijn aangewezen om onder de vrije ruimte gebracht te worden, tegen of al net boven de grens liggen. Dat betekent dat door de kosten van een vrijwillige verhuisregeling, het risico van overschrijding groter wordt. Voor het zittende personeel is dit dan mogelijk niet interessant. Voor de nieuwkomers wel want die hebben die vrije ruimte nog niet ingevuld.

Daarbij blijft het een eigenstandige keuze om een verhuiskostenvergoeding aan te vragen. Het fiscale aspect kan daar een rol bij spelen maar is natuurlijk niet van doorslaggevende aard.